

Office of Agricultural Affairs
Royal Thai Embassy
Jakarta

ความเคลื่อนไหวด้านการเกษตร ในสาธารณรัฐอินโดนีเซีย เดือนมิถุนายน 2567

KKP ใช้หมู่เกาะตวลและหมู่เกาะอารูสร้างโมเดลทดสอบ PIT

นาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) ได้กำหนดให้ หมู่เกาะตวลและหมู่เกาะอารู จ.มาลุกู เป็นพื้นที่สร้างโมเดลในการทดสอบนโยบายการจัดสรรพื้นที่และโควตาการทำ ประมง (Quota Based Fishing Zone Policy: PIT) ซึ่งเป็นไปตามหลักการทำประมงอย่างยั่งยืนและระบบห่วงโซ่ ธุรกิจประมงต้นน้ำ-ปลายน้ำ โดย KKP ได้จัดเตรียมโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ เพื่อสนับสนุนการทดสอบ PIT เริ่มตั้งแต่ การติดตั้งอุปกรณ์ GPS ติดตามสถานะของเรือประมงแต่ละลำผ่านระบบดาวเทียม การพัฒนาแอปพลิเคชัน e-PIT การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรบุคคลไปจนถึงระบบนิเวศอุตสาหกรรมประมงปลายน้ำ โดยมีเรือประมง จำนวน 187 ลำจากเขตป็นทูรา จังหวัดชวากลางเข้าร่วมดำเนินการทดสอบ PIT ในเขตจัดการประมง 718 (WPPNRI 718) ซึ่งครอบคลุมพื้นที่น่านน้ำทะเลอารู ทะเลอาราฟูรา และทะเลติมอร์ตะวันออก ทั้งนี้ เรือประมงดังกล่าวไม่สามารถ นำสัตว์น้ำที่จับได้จาก WPPNRI 718 กลับมาที่เกาะชวาได้ แต่ต้องนำไปยังท่าเรือประมงที่ KKP กำหนดไว้เท่านั้น

สำหรับการสร้างโมเดลทดสอบ PIT ในหมู่เกาะตวล จะมีศูนย์กลางกิจกรรมการประมงอยู่ที่ท่าเรือประมง Nusantara Tual (Pelabuhan Perikanan Nusantara Tual: PPN Tual) และท่าเรือประมง Tual (Pelabuhan Perikanan: PP Tual) ในขณะที่ โมเดลหมู่เกาะอารูจะมีศูนย์กลางอยู่ที่ท่าเรือประมงเบนจินา (Pelabuhan Perikanan Benjina: PP Benjina) ซึ่งนาย TB Haeru Rahayu รักษาการอธิบดีกรมจับสัตว์น้ำ ให้ข้อมูลว่าการสร้างโมเดลทดสอบ PIT มีวัตถุประสงค์เพื่อเชื่อมโยงส่วนต้นน้ำ (การจับสัตว์น้ำ) กับปลายน้ำ (การแปรรูปและการตลาด) โดยเน้นการส่งเสริมการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและการเพิ่มประสิทธิภาพ ภาคการประมง รวมทั้งรักษาคุณภาพของสัตว์น้ำที่จับได้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของผลิตภัณฑ์ปลายน้ำที่จะ ส่งผลต่อเศรษฐกิจท้องถิ่นอย่างมาก นอกจากนี้ จากโมเดลทดสอบ PIT คาดว่าจะเพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำได้ประมาณ 4,578 ตัน/เดือน มูลค่ากว่า 48,400 ล้านรูเปียห์ ซึ่งช่วยในการจ้างงานสำหรับชุมชนประมงท้องถิ่นเป็นลำดับแรก อีกทั้งกิจกรรมด้านประมงที่เพิ่มขึ้นจะขยายโอกาสในการส่งออกผลิตภัณฑ์ประมงโดยตรงจาก จ.มาลุกู และสามารถ ดูดจับสัตว์น้ำที่จับได้โดยชาวประมงท้องถิ่นด้วย ทั้งนี้ การทดสอบ PIT ในหมู่เกาะตวลและหมู่เกาะอารูมีแผนดำเนินการ ประมาณ 1 ปี พร้อมทั้งมีการติดตามและประเมินผลรายเดือน

ที่มา: ข่าวกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง วันที่ 3 มิถุนายน 2567

อินโดนีเซียจับมืออุรุกวัยพัฒนาคุณภาพเนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์นม

เมื่อวันที่ 4 มิถุนายน 2567 นาย Harvick Hasnul Qolbi รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย และ นาย Fernando Mattos รัฐมนตรีว่าการกระทรวงปศุสัตว์ การเกษตร และการประมงแห่งสาธารณรัฐไอเรียนกาล อุรุกวัยได้ลงนามบันทึกความเข้าใจ (Memorandum of Understanding: MoU) เพื่อส่งเสริมการพัฒนาการเกษตรของทั้งสองประเทศ โดยมุ่งเน้นการผลิตเนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์นมคุณภาพสูง โดยนาย Harvick เปิดเผยว่า ภาพรวมการค้าสินค้าเกษตรของอินโดนีเซียกับอุรุกวัยในปี 2566 มีมูลค่า 8.87 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และหวังว่าความร่วมมือนี้จะช่วยเพิ่มมูลค่าการค้าสินค้าเกษตร เช่น มะพร้าว น้ำมันปาล์ม โกโก้ ลูกจันทน์เทศ อบเชย และกาแฟ รวมถึงการสร้างความร่วมมือด้านปศุสัตว์ที่ยั่งยืนกับอุรุกวัย ปัจจุบันอุรุกวัยเป็นผู้ผลิตเนื้อวัวรายใหญ่อันดับ 7 ของโลก มีการส่งออกเนื้อวัวจำนวน 450,000 ตันไปยังตลาดต่างประเทศ มีชื่อเสียงด้านระบบการจัดการปศุสัตว์ที่ทันสมัยและยั่งยืน มีการห้ามใช้ฮอร์โมนและยาปฏิชีวนะที่ส่งเสริมการเจริญเติบโตของปศุสัตว์มาตั้งแต่ปี 2505 ดังนั้น อินโดนีเซียและอุรุกวัยตกลงที่จะแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยีการเกษตร ซึ่งจะช่วยให้ทั้งสองประเทศสามารถพัฒนาต่อไปได้

ปัจจุบันกระทรวงเกษตร อินโดนีเซียมีนโยบายเพิ่มผลผลิตสินค้าโภคภัณฑ์ของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคปศุสัตว์ เพื่อตอบสนองความต้องการผลิตภัณฑ์เนื้อวัวและผลิตภัณฑ์จากนม ตามที่นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีกระทรวงเกษตร ได้กล่าวก่อนหน้านี้ว่า การบรรลุถึงความพอเพียงด้านโปรตีนจากสัตว์เป็นสิ่งสำคัญสำหรับวิสัยทัศน์อินโดนีเซียที่รุ่งเรืองปี 2588 (Golden Indonesia 2045 Vision) ดังนั้น นโยบายของกระทรวงเกษตรจึงมุ่งเน้นการพึ่งพาตนเองในด้านเนื้อสัตว์และโปรตีนจากสัตว์ ตลอดจนโคนม ขณะเดียวกัน นาย Fernando Mattos รับทราบและยอมรับถึงศักยภาพที่สำคัญในการยกระดับการค้าสินค้าเกษตรและกระชับความสัมพันธ์ทวิภาคีเพื่อให้บรรลุถึงความพอเพียงด้านอาหาร และพร้อมให้การสนับสนุนทั้งโครงการอาหารกลางวันและนมโรงเรียนฟรีของอินโดนีเซียที่กำลังจัดทำขึ้น ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายสำคัญของประธานาธิบดีคนใหม่ของอินโดนีเซีย ปี 2567-2572 (Presidential agenda) ซึ่งการปรับปรุงคุณภาพเนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์จากนมถือเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการพัฒนาคนรุ่นใหม่

ที่มา: กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ กระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย วันที่ 4 มิถุนายน 2567

สิ้นสุดฤดูกาลเก็บเกี่ยว BULOG เร่งนำเข้าข้าว 1.9 ล้านตันจาก 5 ประเทศ

เมื่อวันที่ 4 มิถุนายน 2567 นาย Mokhamad Suyamto ผู้อำนวยการฝ่ายการจัดการห่วงโซ่อุปทานและบริการสาธารณะ หน่วยงาน BULOG เปิดเผยว่า ขณะนี้ BULOG กำลังเร่งดำเนินการนำเข้าข้าวอีกครั้ง หลังสิ้นสุดฤดูกาลเก็บเกี่ยวหลัก โดยได้ทำสัญญาจัดซื้อแล้วจำนวน 1.9 ล้านตัน อยู่ระหว่างการส่งมอบ ซึ่งข้าวนำเข้าส่วนใหญ่มาจากไทย เวียดนาม กัมพูชา ปากีสถาน และเมียนมาร์ ในขณะเดียวกัน สำนักงานอาหารแห่งชาติ (Bapanas) ระบุว่าโควตานำเข้าข้าวที่กำหนดไว้ในงบดุลสินค้าโภคภัณฑ์ (Commodity balance) ปี 2567 อยู่ที่ 4.04 ล้านตัน โดย 3.6 ล้านตันเป็นโควตาคำนำเข้าข้าวของ BULOG สำหรับข้าวสำรองของรัฐบาล (CBP) และอีกประมาณ 400,000 ตัน เป็นโควตาคำนำเข้าข้าวพิเศษ ซึ่งกระทรวงการค้าได้ออกใบอนุญาตนำเข้า (Import License) ให้ทั้งหมดตามโควตาที่กำหนดไว้ อย่างไรก็ตาม Bapanas ตั้งข้อสังเกตว่า จนถึงวันที่ 2 มิถุนายน 2567 การนำเข้ายังดำเนินการได้ไม่ถึงร้อยละ 50 ของใบอนุญาตที่ได้รับ

นาย Bayu Krisnamurthi ประธานกรรม BULOG ยอมรับว่าการนำเข้าข้าวทำได้เพียงประมาณร้อยละ 50 เท่านั้น เนื่องจากฤดูกาลเก็บเกี่ยวหลักถือว่ามียกثیرพลต่อการจัดซื้อข้าวนำเข้า โดยในเดือนมิถุนายนนี้จะมีข้าวนำเข้าเดินทางถึงอินโดนีเซียประมาณ 100,000 ตัน เข้าสู่ท่าเรือขนถ่ายในพื้นที่ที่ไม่ใช่ศูนย์ผลิตข้าว ทั้งนี้ ข้อมูล ณ วันที่ 2 มิถุนายน 2567 ระบุว่าสต็อกข้าวที่อยู่ภายใต้การควบคุมของ BULOG อยู่ที่ 1,813,082 ตัน โดยแบ่งเป็น CBP จำนวน 1,810,442 ตัน และข้าวเชิงพาณิชย์ จำนวน 51,607 ตัน

ที่มา: หนังสือพิมพ์เศรษฐกิจ วันที่ 4 มิถุนายน 2567

กระทรวงเกษตรพัฒนาระบบตรวจสอบย้อนกลับครอบคลุมสินค้าเกษตร เพื่อกระตุ้นการส่งออก

เมื่อวันที่ 4 มิถุนายน 2567 ในการประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่อง Accelerating the Readiness of the National Dashboard for Sustainable Commodity Data and Information นาย Andi Nur Alam Syah อธิบดีกรมพืชเศรษฐกิจ เปิดเผยว่า กระทรวงเกษตรและกระทรวงประสานงานด้านเศรษฐกิจ กำลังพัฒนาระบบตรวจสอบย้อนกลับของห่วงโซ่อุปทานแบบบูรณาการ เพื่อเพิ่มมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรและการเพาะปลูก เช่น น้ำมันปาล์ม โกโก้ กาแฟ และยางพารา โครงการริเริ่มนี้เพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของตลาดโลกและมาตรการที่ไม่ใช่ภาษีที่กำหนดโดยประเทศผู้บริโภคระบบนี้เรียกว่า แดชบอร์ดแห่งชาติสำหรับข้อมูลและสารสนเทศสินค้าโภคภัณฑ์ที่ยั่งยืนของอินโดนีเซีย (National Dashboard for Sustainable Commodity Data and Information of Indonesia) มีเป้าหมายเพื่อให้สามารถตรวจสอบย้อนกลับได้อย่างครอบคลุมตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ การดำเนินการดำเนินงานของระบบนี้จัดทำขึ้นโดยการออกพระราชกฤษฎีการัฐมนตรีว่าการกระทรวงประสานงานด้านเศรษฐกิจ ฉบับที่ 1 ปี 2561 ซึ่งนำไปสู่การจัดตั้งทีมผู้เชี่ยวชาญและคณะกรรมการด้านเทคนิคหน่วยงานเหล่านี้จะดูแลการใช้งานแดชบอร์ดแห่งชาติที่คาดว่าจะประสานข้อมูลและสารสนเทศสินค้าโภคภัณฑ์เข้าด้วยกันตลอดห่วงโซ่อุปทาน

นาย Andi Nur เห็นว่าการประชุมเชิงปฏิบัติการมีความสำคัญอย่างยิ่งในการเร่งการพัฒนาและการดำเนินงานของแดชบอร์ดแห่งชาติ ซึ่งมีกำหนดเปิดตัวในช่วงต้นเดือนกันยายน 2567 หรือก่อนการประชุมของกำลังเฉพาะกิจครั้งที่ 3 ที่กำหนดจัดขึ้นกลางเดือนกันยายน 2567 ที่กรุงบรัสเซลส์ ราชอาณาจักรเบลเยียม การพัฒนาระบบนี้ขับเคลื่อนโดยนโยบายการเข้าถึงตลาดสำหรับสินค้าโภคภัณฑ์ของอินโดนีเซีย เช่น น้ำมันปาล์ม ยาง โกโก้ กาแฟ เนื้อสัตว์ และไม้ ไปยังสหภาพยุโรปมุ่งเน้นไปที่ระบบการตรวจสอบย้อนกลับ ความถูกต้องตามกฎหมาย แนวปฏิบัติที่ปราศจากการตัดไม้ทำลายป่า และความยั่งยืนที่จะถูกนำไปใช้อย่างเต็มรูปแบบภายในวันที่ 30 ธันวาคม 2567 สำหรับอุตสาหกรรมและผู้ส่งออก และภายในเดือนมิถุนายน 2568 สำหรับวิสาหกิจรายย่อยขนาดย่อมและขนาดกลาง (Micro, Small and Medium Enterprises: MSMEs) และเกษตรกรรายย่อย

ที่มา: กรมพืชเศรษฐกิจ กระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย วันที่ 5 มิถุนายน 2567

PT KIRANA MEGATARA (KM) ส่งมอบ SIR ตามข้อกำหนด EUDR ให้กับยุโรปได้สำเร็จ

PT. Kirana Megatara Tbk (KM) บริษัทผู้ผลิตยางชั้นนำในอินโดนีเซียประสบความสำเร็จอีกก้าวสำคัญในการจัดส่งยางแท่งมาตรฐานอินโดนีเซีย (Standard Indonesian Rubber: SIR) ที่สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยสินค้าที่ปลอดจากการตัดไม้ทำลายป่าของสหภาพยุโรป (EUDR) สู่ตลาดยุโรป ด้วยการปรับแนวปฏิบัติด้านการผลิตให้รับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม KM ไม่เพียงแต่เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับโลกเท่านั้น แต่ยังมีส่วนสนับสนุนในเชิงบวกต่อวาระความยั่งยืนที่กว้างขึ้นอีกด้วย ซึ่งการส่งมอบ SIR จากบริษัท PT New Kalbar Processors เมืองปอนเตียนัค จ.กาลิมันตันตะวันตก ได้แสดงถึงความพร้อมในการดำเนินการตามข้อกำหนด EUDR โดยตั้งแต่เดือนมกราคม - พฤษภาคม 2567 โรงงาน 13 แห่งจากทั้งหมด 14 แห่งของ KM สามารถส่งออกผลิตภัณฑ์ SIR ที่ปฏิบัติตามข้อกำหนด EUDR ไปยังประเทศต่างๆ ในยุโรปได้สำเร็จและโรงงานแห่งที่ 14 มีกำหนดส่งมอบ SIR ในเดือนมิถุนายน 2567 KM มุ่งมั่นที่จะปรับปรุงคุณภาพของผลิตภัณฑ์อย่างต่อเนื่องและรับรองว่าทุกขั้นตอนการผลิตเป็นไปตามมาตรฐานสากลที่เข้มงวด ไม่เพียงแต่เป็นความสำเร็จของบริษัทเท่านั้น แต่ยังเป็นก้าวสำคัญสู่ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อมอีกด้วย

นอกจากนี้ นาย Widyantoko Sumarlin หัวหน้าฝ่ายความยั่งยืน กล่าวว่า KM มีความมุ่งมั่นต่อการดำเนินการตามหลักปฏิบัติด้านการผลิตอย่างมีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง โดยโรงงานทุกแห่งภายใต้ KM มีการลงทุนพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและเทคโนโลยีเพื่อให้แน่ใจว่ากระบวนการผลิตส่งเสริมความยั่งยืนในระยะยาว ขณะเดียวกัน โรงงาน KM ทุกแห่งได้ทำให้เกิดการจ้างงานและกระตุ้นการเติบโตทางเศรษฐกิจในภูมิภาคของตน เน้นให้ความสำคัญกับความยั่งยืนและความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม KM ไม่เพียงแต่เป็นผู้นำการผลิตในตลาดเท่านั้น แต่ยังเป็นตัวอย่างสำหรับการดำเนินธุรกิจที่ยั่งยืนภายในอุตสาหกรรมยางอีกด้วย แนวทางเชิงรุกของบริษัทในการปฏิบัติตามและเหนือกว่ามาตรฐานด้านกฎระเบียบ โดยได้รับการยกย่องจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งในประเทศและทั่วโลก ซึ่งช่วยยกระดับชื่อเสียงของบริษัทในฐานะองค์กรที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม มุ่งมั่นที่จะต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการตัดไม้ทำลายป่าต่อไป

ที่มา: Kirana Megatara วันที่ 6 มิถุนายน 2567

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ BBPTU-HPT BATURRADEN สู่ศูนย์ความเป็นเลิศด้านผลิตภัณฑนมแห่งชาติ

เมื่อวันที่ 10 มิถุนายน 2567 นาย Nasrullah อธิบดีกรมปศุสัตว์ และบริการสุขภาพสัตว์ พร้อมด้วย นาย Ali Agus ที่ปรึกษา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ด้านการแปรรูปผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์ และนาย Christopher John Summers ที่ปรึกษากาบริการ โครงการ เดินทางเยือนเมืองบันยูนามาส จ.ชวากลาง เปิดเผยว่า กระทรวงเกษตรยังคงสนับสนุนศูนย์ปรับปรุงพันธุ์สัตว์และอาหาร สัตว์ (Superior Cattle Breeding Center and Forage Animal Feed: BBPTU-HPT) ตำบล Baturraden เป็นศูนย์ รวมความสนใจเกี่ยวกับองค์การส่งเสริมกิจการโคนมที่จะ สร้างสรรค์นวัตกรรมเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์นม มุ่งสู่ศูนย์กลางความ เป็นเลิศของผลิตภัณฑ์นมแห่งชาติ นอกจากนี้ กระทรวงเกษตรอยู่ ระหว่างผลักดันให้ใช้ BBPTU-HPT Baturraden เป็นสถานที่ เพิ่มประชากรโคนม โดยการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2567 (APBN) และร่วมมือกับภาคเอกชน และขอให้ BBPTU-HPT Baturraden เตรียมความพร้อมในการดำเนินการเพื่อรองรับ การขับเคลื่อนโครงการนมโรงเรียนที่จะกลายเป็นโครงการ ผลิตภัณฑนมในระดับชาติต่อไป

BBPTU-HPT Baturraden ต้องทำให้มั่นใจได้ว่าผลิตภัณฑ์นม ที่ผลิตจากศูนย์ฯ มีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค ได้รับการรับรอง ฮาลาล และการขึ้นทะเบียนจากหน่วยงานกำกับดูแลอาหารและยา อินโดนีเซีย (BPOM) รวมถึงให้ความสำคัญในการรวบรวมข้อมูล และศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการบริโภคของนักเรียน ในขณะ เดียวกัน นาย Ali Agus เน้นย้ำถึงการกำกับดูแลและช่วยเหลือ ที่สำคัญต่อการควบคุมคุณภาพ สามารถลดความเสี่ยงและจัดการ กับปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ขั้นตอนการปฏิบัติงานที่มี มาตรฐาน (Standard Operating Procedure:SOP) และการ จัดการฟาร์มโคนมตั้งแต่การรีดนม การจัดเก็บ การพาสเจอร์ไรส์ การบรรจุ จนถึงการบริโภค เพื่อให้มั่นใจว่าคุณภาพของผลิตภัณฑ์ นมมีความเหมาะสมและเป็นไปตามมาตรฐานตั้งแต่การผลิตจนถึง การส่งมอบ

ที่มา: กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์

กระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย วันที่ 10 มิถุนายน 2567

BAPANAS คาดราคาข้าวในอีก 2-3 เดือน ข้างหน้าปรับตัวสูงขึ้น

เมื่อวันที่ 10 มิถุนายน 2567 ในการประชุมร่วมกับคณะกรรมการ 4 ของสภาผู้แทนราษฎร (DPR) แบบผสมผสาน (Hybrid) ณ กรุง จาการ์ตา นาย Arief Prasetyo Adi หัวหน้าสำนักงานอาหารแห่งชาติ (Bapanas) ประเมินว่าราคาข้าวมีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้นในอีก 2-3 เดือนข้างหน้าเนื่องจากการผลิตข้าวของฤดูปลูกที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม) ในปีนี้ลดลงอย่างมากเมื่อเทียบกับปี 2566 โดยอ้างอิงถึง สมดุลการผลิต - การบริโภคข้าวระหว่างปี 2566-2567 ข้อมูลกลุ่มพื้นที่ ทั่วประเทศจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ (BPS) ระบุว่า ปริมาณการผลิต ข้าวของประเทศตั้งแต่เดือนมกราคม - กรกฎาคม 2567 อยู่ที่ประมาณ 18.64 ล้านตัน ลดลง 2.47 ล้านตัน คิดเป็นร้อยละ 13.25 เมื่อเทียบกับ ช่วงเดียวกันของปี 2566 ที่ผลผลิตอยู่ที่ 21.11 ล้านตัน โดยการบริโภค ข้าวภายในประเทศในช่วงเวลาดังกล่าวอยู่ที่ 18 ล้านตัน ทำให้เหลือส่วน เกินข้าวเพียง 0.64 ล้านตัน ซึ่งลดลงถึง 2.65 ล้านตัน เมื่อเทียบกับ ปริมาณข้าวเกินดุลในช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า

ซึ่งถือเป็นความท้าทายที่รัฐบาลกำลังเผชิญในฤดูปลูกที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม) เนื่องจากอินโดนีเซียกำลังจะสิ้นสุดฤดูฝนและเริ่มเข้าสู่ ฤดูแล้ง ดังนั้นการเพิ่มผลผลิตในช่วงเวลาดังกล่าวจึงเป็นเรื่องยากและ ผลผลิตที่ลดลงคาดว่าจะส่งผลให้ราคาข้าวปรับตัวสูงขึ้นในช่วง 2-3 เดือนข้างหน้า อย่างไรก็ตาม รัฐบาลมีนโยบายเพิ่มผลิตข้าวในประเทศ เช่น การเพิ่มโควตาปุ๋ยอุดหนุน และการช่วยเหลือติดตั้งเครื่องสูบน้ำ 90,000 เครื่องรวมถึงการตัดสินใจนำเข้าข้าวจำนวน 3.6 ล้านตันในปี นี้ เพื่อเพิ่มปริมาณสำรองข้าวของรัฐบาล นอกจากนี้ ข้อมูล BPS ระบุว่า ราคาข้าวเฉลี่ยของประเทศ ในระดับขายปลีกสัปดาห์แรกของเดือน มิถุนายน 2567 อยู่ที่ 15,125 รูเปียห์/กิโลกรัม ลดลงร้อยละ 0.91 เมื่อเทียบกับราคาเฉลี่ยในเดือนพฤษภาคม 2567 ซึ่งอยู่ที่ 15,263 รูเปียห์/กิโลกรัม

ที่มา: หนังสือ KOMPAS วันที่ 11 มิถุนายน 2567

หมายเหตุ

คณะกรรมการ 4 มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบด้านรายได้ประชากรและงบประมาณ การรู้ ยืมต่างๆ และความสมดุลด้านการเงิน การคลัง ระหว่างศูนย์กลางกับภูมิภาค โดยประสานความร่วมมือของภาคการคลัง และควบคุมและสนับสนุนธุรกิจระดับมหภาค

KKP ยืนยันความมุ่งมั่นของอินโดนีเซียในการเสริมสร้าง BLUE NATURAL CAPITAL

เมื่อวันที่ 11 มิถุนายน 2567 นาย Victor Gustaaf Manoppo อธิบดีกรมการวางแผนพื้นที่ทางทะเล (Director General of Marine Spatial Planning) กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) กล่าวสุนทรพจน์ในนามของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมงในการประชุมเวทีหารือระดับสูงว่าด้วย ทุนธรรมชาติสีน้ำเงิน (Blue Natural Capital) หัวข้อ Coral Triangle Day 2024 จัดขึ้นที่เมืองมานาโต จ.สุลาเวสีเหนือว่า รัฐบาลอินโดนีเซียโดย KKP มุ่งมั่นที่จะเพิ่มทุนธรรมชาติสีน้ำเงิน (Blue Natural Capital) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของความพยายามในการรักษาและฟื้นฟูสภาพของระบบนิเวศทางธรรมชาติที่จะสนับสนุนระบบนิเวศทางทะเลที่ยั่งยืนและยืดหยุ่นได้โดยข้อริเริ่มสามเหลี่ยมปะการังว่าด้วยแนวปะการัง ประมงและความมั่นคงทางอาหาร (Coral Triangle Initiative on Coral Reefs, Fisheries and Food Security: CTI-CFF) เป็นความร่วมมือพหุภาคีของ 6 ประเทศ ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ปาปัวนิวกินี ฟิลิปปินส์ หมู่เกาะโซโลมอน และติมอร์-เลสเต ซึ่งร่วมกันพิจารณาวิธีใช้ประโยชน์จากโอกาสการลงทุนในสินทรัพย์ทางธรรมชาติ (Natural assets) เพื่อรักษาและจัดการระบบนิเวศทางทะเล ชายฝั่ง และเกาะเล็กๆ อันกว้างใหญ่ ตลอดจนความหลากหลายทางชีวภาพอันเป็นเอกลักษณ์ของภูมิภาคสามเหลี่ยมปะการังในอินโดแปซิฟิก ซึ่งให้ประโยชน์ในการดำรงชีวิตอันล้ำค่าและความมั่นคงทางอาหารแก่ชุมชนในพื้นที่สามเหลี่ยมปะการัง

ดังนั้น กลยุทธ์และเครื่องมือการลงทุนทางการเงินเพื่อรักษาและสร้างทุนธรรมชาติสีน้ำเงิน (Blue Natural Capital) นอกจากจะใช้เป็นรายได้ของรัฐที่มีใช้ภาษี (PNBP) เพื่อการพัฒนาชาวประมงและชุมชนชายฝั่งแล้ว ยังมีส่วนสำคัญในการสร้างแรงจูงใจและสนับสนุนการจัดการทางทะเลและชายฝั่ง ความร่วมมือพหุภาคีเป็นเครื่องมือสำคัญในความพยายามของอินโดนีเซียในการปกป้องระบบนิเวศในภูมิภาคสามเหลี่ยมปะการัง และควบคุมพลังของทุนธรรมชาติสีน้ำเงิน (Blue Natural Capital) เพื่อความยั่งยืนและรุ่งเรืองในภูมิภาค ในโอกาสเดียวกัน Mr. Nico Barito ผู้แทนพิเศษสาธารณรัฐเซเชลส์ เพื่ออาเซียนและผู้ก่อตั้ง Blue Institute (Special Envoy of President Seychelles for ASEAN and Founder Blue Institute) กล่าวถึงความสำคัญของการทำงานร่วมกันระหว่างการอนุรักษ์และเศรษฐกิจชุมชน ตลอดจนความจำเป็นที่ต้องได้รับการสนับสนุนจากส่วนภูมิภาคและการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นสำหรับทุนธรรมชาติสีน้ำเงิน เพื่อการตระหนักรู้และนำไปปฏิบัติให้บรรลุผลได้อย่างรวดเร็ว

ที่มา: ข่าวประชาสัมพันธ์กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง
วันที่ 12 มิถุนายน 2567

BULOG ควบคุมปริมาณสต็อกข้าว พร้อมทั้งให้บริการห่วงโซ่อุปทานอาหาร

นาย Bayu Krisnamurthi ประธานกรรมการ BULOG เปิดเผยว่า BULOG พร้อมทั้งจะดำเนินงานตามที่ได้รับมอบหมายจากประธานาธิบดี Joko Widodo และนาย Luhut Binsar Panjaitan รัฐมนตรีประสานงานกิจการทางทะเลและการลงทุน เกี่ยวกับความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการลงทุนด้านอาหารโดยเฉพาะข้าวกับประเทศกัมพูชา โดยได้ติดต่อกับสถานเอกอัครราชทูตอินโดนีเซีย ประจำกรุงพนมเปญ และผู้ประกอบการค้าข้าวหลายรายในกัมพูชา และประเทศใกล้เคียง ตลอดจนได้มีความร่วมมือด้านการค้าข้าวกับกัมพูชา ทั้งแบบรัฐบาลต่อรัฐบาล (Government to Government: G to G) และภาคธุรกิจกับภาคธุรกิจ (Business to Business: B to B) ในช่วงปี 2566 - ต้นปี 2567 นอกจากนี้ BULOG ยังได้หารือเบื้องต้นกับธนาคารชาติของอินโดนีเซียเกี่ยวกับโอกาสในการลงทุนเหล่านี้

ปัจจุบันข้าวที่อยู่ภายใต้การควบคุมของ BULOG อยู่ที่ประมาณ 1.8 ล้านตันและมีความพยายามที่จะรักษาสต็อกข้าวให้อยู่ในปริมาณที่เหมาะสม BULOG ยังคงให้ความสำคัญในการจัดซื้อข้าวในประเทศในช่วงฤดูเก็บเกี่ยวจนถึงขณะนี้ (กลางเดือนมิถุนายน 2567) BULOG ได้ดูดซับข้าวของเกษตรกรในประเทศกว่า 700,000 ตันและยังดำเนินการกิจของรัฐบาลในการจัดหาข้าวจากต่างประเทศ โดยได้รับมอบหมายให้นำเข้าข้าว จำนวน 3.6 ล้านตันตามใบอนุญาตนำเข้าที่ออกโดยกระทรวงการค้า และสามารถบรรลุนำเข้าข้าวจำนวน 2 ล้านตันผ่านท่าเรือ 26 แห่งทั่วอินโดนีเซีย โดยจัดลำดับความสำคัญนำเข้าท่าเรือขนถ่ายในพื้นที่ที่ไม่ใช่ศูนย์ผลิตข้าว เช่น ท่าเรือ Tanjung Priok ซึ่งเป็นท่าเรือหลักและใหญ่ที่สุดในอินโดนีเซีย และยังเป็นหนึ่งในท่าเรือนำเข้าข้าวอีกด้วย

ที่มา: หน่วยงาน BULOG วันที่ 12 มิถุนายน 2567

รมว. เกษตร ส่งเสริมเกษตรกรทั่วประเทศเพิ่มการสูบน้ำใช้ในการเกษตร

นาย ANDI AMRAN SULAIMAN รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซียเร่งผลักดันให้ทุกเขต/เมืองทั่วอินโดนีเซีย เพิ่มการติดตั้งเครื่องสูบน้ำ โดยการใช้แหล่งน้ำในบริเวณใกล้เคียงจากแม่น้ำและอ่างเก็บน้ำ เพื่อประโยชน์ของการชลประทานเพื่อการเกษตรโดยความคิดริเริ่มนี้เป็นการตอบสนองต่อสถานการณ์สภาพอากาศที่รุนแรงของเอลนีโญที่ยืดเยื้อยาวนานตั้งแต่ปี 2566 ปัจจุบันรัฐบาลมีการสร้างอ่างเก็บน้ำประมาณ 40 แห่ง ในหลายจังหวัด อาทิ จ.ชวาตะวันออก 7 แห่ง จ.บูซาเต็งการาตะวันตก 5 แห่ง จ.ชวาตะวันตก 4 แห่ง จ.บูซาเต็งการาตะวันออก 3 แห่ง จ.บาหลี และ จ.บันเต็น จังหวัดละ 2 แห่ง จ.อาเยห์ จ.ลัมปุง จ.กาลิมันตันใต้ จ.สุลาเวสีใต้ และ จ.สุลาเวสีตะวันออกเฉียงใต้ จังหวัดละ 1 แห่ง ตามลำดับ

รมว. Amran ยืนยันว่าการสร้างอ่างเก็บน้ำเหล่านี้จะช่วยเร่งกิจกรรมการเพาะปลูกในฤดูที่ 2 (เดือนมีนาคม 2567) นอกจากนี้ รัฐบาลยังได้ร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ กองทัพอินโดนีเซียในการเสริมสร้างระบบชลประทานที่เน้นการติดตั้งเครื่องสูบน้ำรวมถึงนาข้าวน้ำฝนซึ่งครอบคลุมพื้นที่ 2,154,291 เฮกตาร์ ก็สามารถปรับใช้กับระบบชลประทานที่ใช้เครื่องสูบน้ำได้ ทั้งนี้ ความต้องการเครื่องสูบน้ำของชาติอยู่ที่ 215,429 หน่วยครอบคลุมพื้นที่ให้บริการ 275,480 เฮกตาร์ ระบบชลประทานโดยใช้เครื่องสูบน้ำถือเป็นวิธีแก้ปัญหาที่รวดเร็วในการจัดการกับสภาพอากาศที่รุนแรงของเอลนีโญในภูมิภาคต่างๆ ซึ่งสามารถบูรณาการใช้ร่วมกับเครื่องจักรกลการเกษตรพลังงานแสงอาทิตย์รวมถึงการสนับสนุนเมล็ดพันธุ์สำหรับเกษตรกรที่ต้องการเพาะปลูกในฤดูปลูกที่ 2 ซึ่งความพยายามเหล่านี้มีเป้าหมายเพื่อเพิ่มการผลิตในประเทศให้เกิดประโยชน์สูงสุดโดยลดการพึ่งพานโยบายการนำเข้าในอนาคต

ที่มา: กระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย วันที่ 15 มิถุนายน 2567

อินโดนีเซียผลักดันผลิตภัณฑ์พืชเศรษฐกิจสู่ชาวจีนฮาร์เบย์

นาย Andi Nur Alam Syah อธิบดีกรมพืชเศรษฐกิจ กระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย เปิดเผยว่านิทรรศการ Made in Indonesia 2024 ครั้งที่ 2 ที่จะจัดขึ้นในเดือนธันวาคม 2567 ณ The Arena Venue Riyadh ชาวจีนฮาร์เบย์ โดยมีการจัดแสดง กิจกรรมต่างๆ รวมถึงกิจกรรม "ลิ้มชิมรส" (Taste the flavor) สำหรับผลิตภัณฑ์พืชเศรษฐกิจของอินโดนีเซีย เช่น กาแฟ ชา โกโก้ น้ำตาลปืบ ฯลฯ นอกจากนี้ ยังมีกิจกรรมจับคู่ธุรกิจระหว่างผู้ซื้อและผู้ขาย เพื่อสร้างเครือข่ายธุรกิจที่สำคัญต่อการส่งเสริมการขายที่มีประสิทธิภาพและยั่งยืน มุ่งเน้นการเสริมสร้างภาพลักษณ์ของอินโดนีเซียและแนะนำผลิตภัณฑ์พืชเศรษฐกิจสู่สายตาผู้เข้าชมทั่วโลก ที่เป็นการต่อยอดความสำเร็จของงาน Indonesia Expo 2018 ณ กรุงเจดดาห์

Indonesia Expo 2018 จัดขึ้นเป็นครั้งแรกและประสบความสำเร็จ มูลค่าการค้ากว่า 200,000 ล้านดอลลาร์ ถึงจุดผู้เข้าชมมากกว่า 13,000 คน มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจ การค้า อำนวยความสะดวกการลงทุนระหว่างอินโดนีเซียและซาอุดีฯ รวมถึงประเทศอื่นๆ ในตะวันออกกลาง สำหรับ Made in Indonesia 2024 ครั้งที่ 2 มุ่งเน้นการนำเสนอโอกาสการลงทุนระหว่างอินโดนีเซียและซาอุดีฯ และประเทศในตะวันออกกลาง เพื่อขยายการส่งออกสินค้าเกษตร พืชเศรษฐกิจ พืชสวน ปศุสัตว์ การประมง เครื่องจักรกลการเกษตร และผลิตภัณฑ์อาหาร โดยใช้ประโยชน์จากวิสัยทัศน์ชาวจีนฮาร์เบย์ 2030 (Saudi Vision 2030) เพื่อสนับสนุนเศรษฐกิจและสร้างเครือข่ายธุรกิจ

ขณะเดียวกัน นาย Prayudi Syamsuri ผู้อำนวยการฝ่ายแปรรูปและการตลาดผลิตภัณฑ์พืชเศรษฐกิจ (PPHBU) กล่าวว่า กลยุทธ์การตลาดที่ชัดเจนเป็นสิ่งสำคัญในการส่งเสริมผลิตภัณฑ์พืชเศรษฐกิจของอินโดนีเซียเข้าสู่ตลาดซาอุดีฯ อย่างมีประสิทธิภาพ โดยซาอุดีฯ เป็นหนึ่งในประเทศปลายทางหลักในตะวันออกกลางของสินค้าเกษตรจากอินโดนีเซีย ในปี 2566 มูลค่าการส่งออกอยู่ที่ 533 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยมีสินค้าหลัก อาทิ น้ำมันปาล์ม มะพร้าว โกโก้ กานพลู หมาก กาแฟ ชา ลูกจันทน์เทศ อบเชย ถั่วเหลือง ข้าว มันสำปะหลัง พริก สับปะรด ไม้ประดับ สัตว์ปีก เป็นต้น นอกจากนี้ ชาวอินโดนีเซียที่เดินทางไปแสวงบุญในพิธีฮัจญ์และอุมเราะห์ สามารถเป็นตัวแทนส่งเสริมการขายได้ และโครงการวิสัยทัศน์ชาวจีนฮาร์เบย์ 2030 ที่รัฐบาลซาอุดีฯ อยู่ระหว่างดำเนินการ มีจุดมุ่งหมายในการสร้างพลวัตทางเศรษฐกิจและขยายความร่วมมือทางธุรกิจ ส่งผลให้โอกาสของผลิตภัณฑ์พืชเศรษฐกิจของอินโดนีเซียในซาอุดีฯ ถือว่ามีแนวโน้มที่สดใส

ที่มา: Majalah Hortus Archipelago วันที่ 17 มิถุนายน 2567

ราคาน้ำตาลสูงขึ้น แม้ผลิตได้เพียงพอ เรียกร้องรัฐบาลช่วยเหลือ

จากข้อมูลแผงราคาอาหาร (Food Price Panel) สำนักงานอาหารแห่งชาติ (Bapandas) ณ วันที่ 18 มิถุนายน 2567 ระบุราคาน้ำตาลเฉลี่ยในประเทศสำหรับบริโภคระดับค้าปลีก อยู่ที่ 18,220 รูเปียห์/กิโลกรัม ลดลงร้อยละ 0.55 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของเดือนก่อนหน้าที่อยู่ที่ 18,360 รูเปียห์/กิโลกรัม และเพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ 19.9 โดยราคาค้าปลีกสูงสุดอยู่ที่ จ.ปัวปกกลาง 40,000 รูเปียห์/กิโลกรัม สูงกว่าราคาอ้างอิงการขาย (Purchasing reference prices: HAP) และราคาต่ำสุดอยู่ที่ จ.ชวาตะวันออก 16,660 รูเปียห์/กิโลกรัม นาย Yadi Yusriadi ผู้เชี่ยวชาญจากสมาคมน้ำตาลอินโดนีเซีย (Indonesian Sugar Association: AGI) ให้ข้อมูลว่า ราคาน้ำตาลในประเทศที่ค่อนข้างสูงไม่ได้เกิดปัญหาจากการผลิต เนื่องจากโรงงานน้ำตาลทั้งหมดเริ่มแปรรูปอ้อยตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม 2567 แต่เป็นเพราะการกระจายสินค้าไม่เป็นไปอย่างทั่วถึง โดยข้อมูลจาก AGI ระบุว่าการผลิตน้ำตาลของประเทศเฉลี่ยอยู่ที่ 400,000 - 450,000 ตัน/เดือน ความต้องการบริโภคอยู่ที่ 240,000 - 250,000 ตัน/เดือน สำหรับราคาที่อยู่ในระดับสูง ไม่ได้เกิดจากการขึ้นราคาในระดับเกษตรกร ทั้งนี้ Bapandas ได้ปรับเพิ่มต้นทุนขาย (Cost of Goods Sold: HPP) น้ำตาลของเกษตรกรจาก 12,500 รูเปียห์/กิโลกรัม เป็น 14,500 รูเปียห์/กิโลกรัม

อย่างไรก็ตาม ปริมาณการผลิตน้ำตาลในประเทศกลับมาสูงขึ้นส่งผลให้ราคาน้ำตาลระดับเกษตรกรลดลงและมีแนวโน้มที่จะต่ำกว่า HPP รวมทั้งในการประมูลน้ำตาลที่ดำเนินการโดยโรงงานน้ำตาลหลายแห่ง พบว่าราคาน้ำตาลของเกษตรกรซึ่งเคยสูงถึง 14,900 รูเปียห์/กิโลกรัม ปัจจุบันอยู่ในช่วง 14,200 - 14,500 รูเปียห์/กิโลกรัม ซึ่งรัฐบาลสามารถให้ความช่วยเหลือเกษตรกรและแบ่งเบาภาระของผู้บริโภคโดยการรับซื้อน้ำตาลจากเกษตรกรผ่าน BULOG หรือ ID Food แล้วนำไปจำหน่ายยังพื้นที่ที่น้ำตาลมีราคาสูง นอกจากนี้ นาย Yadi ได้แสดงความกังวลเกี่ยวกับการจัดหาน้ำตาลสำรองของรัฐบาลในปีนี้อาจเกิดจากผลผลิตน้ำตาลมีแนวโน้มลดลงจากเอลนีโญ และราคาน้ำตาลมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นอีกครั้งในเดือนกันยายน-ตุลาคม 2567 (สิ้นสุดฤดูหีบอ้อย) โดยคาดว่าจะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม 2567 - เดือนเมษายน 2568 สำหรับการผลิตน้ำตาลในฤดูกาลใหม่จะดำเนินการอีกครั้งในเดือนพฤษภาคม 2568 หากรัฐบาลไม่ดำเนินการใดๆ ไม่ว่าจะเป็นการดูดซับน้ำตาลของเกษตรกร หรือการนำเข้าน้ำตาล ราคาน้ำตาลน่าจะสูงถึง 19,000 รูเปียห์/กิโลกรัม

ที่มา: หนังสือพิมพ์ Kompas วันที่ 18 มิถุนายน 2567

การส่งออกยางสุมาตราเหนือสะอาด ผลจากกฎหมาย EUDR

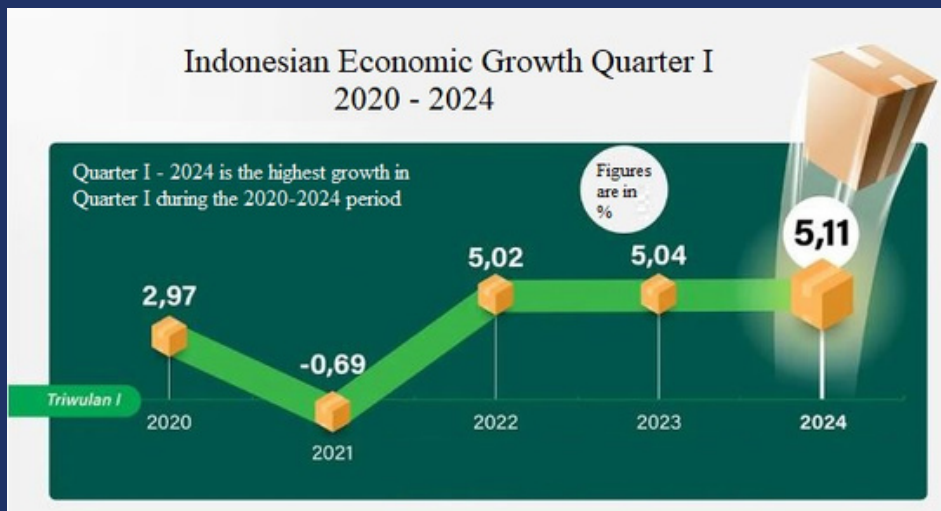
เมื่อวันที่ 19 มิถุนายน 2567 นาย Edy Irwansyah รองประธานกรรมการสมาคมผู้ผลิตยางอินโดนีเซีย (Gapkindo) จ.สุมาตราเหนือ เปิดเผยว่าปริมาณการส่งออกยางของ จ.สุมาตราเหนือ ลดลงอย่างมีนัยสำคัญ อันเนื่องมาจากสาเหตุหลัก 2 ประการ ได้แก่ ปริมาณความต้องการที่ลดลง และข้อกำหนดที่เข้มงวดจากผู้ซื้อ กล่าวคืออุตสาหกรรมยางล้อมีนโยบายว่าทุกฝ่ายที่ส่งออกยางจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยสินค้าที่ปลอดจากการตัดไม้ทำลายป่าของยุโรป (EUDR) ที่สร้างความลำบากให้แก่ผู้ประกอบการและโรงงานผู้ผลิตที่ไม่สามารถปฏิบัติตามได้หากไม่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลในการปฏิบัติที่ถูกต้องตามกฎหมายต่างๆ อาทิ กฎหมายที่ดิน แรงงาน และสิ่งแวดล้อม รวมถึงการจัดเก็บข้อมูลขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยาง ข้อมูลจาก Gapkindo ระบุว่า การส่งออกยางครัมป์ในเดือนพฤษภาคม 2567 ในรูปของยางแท่งมาตรฐานอินโดนีเซีย (SIR) / ยางแท่ง (TSR) ซึ่งเป็นวัตถุดิบในการผลิตยางล้อ ครองส่วนแบ่งตลาดยุโรปเพียงร้อยละ 18.68 โดยมี 10 ประเทศปลายทาง ได้แก่ โปแลนด์ ลักเซมเบิร์ก เยอรมนี สโลวีเนีย เบลเยียม สเปน อิตาลี ฝรั่งเศส เนเธอร์แลนด์ และฟินแลนด์

ขณะเดียวกัน การส่งออกยางในเดือนพฤษภาคม 2567 ตั้งเป้าส่งออกไปยัง 25 ประเทศ โดยมี 5 อันดับแรก ได้แก่ 1) ญี่ปุ่น ร้อยละ 31.31 2) สหรัฐอเมริกา ร้อยละ 26.28 3) แคนาดา ร้อยละ 7.68 4) โปแลนด์ ร้อยละ 6.45 และ 5) ลักเซมเบิร์ก ร้อยละ 3.87 นอกจากนี้ ข้อมูล Gapkindo จ.สุมาตราเหนือ ระบุเพิ่มเติมว่าปริมาณการส่งออกยางธรรมชาติของจังหวัดในเดือนพฤษภาคม 2567 อยู่ที่ 15,620 ตัน ลดลงร้อยละ 12.63 เมื่อเทียบกับเดือนเมษายน 2567 และลดลงถึง ร้อยละ 46.39 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า โดยปกติปริมาณการส่งออกเฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ประมาณ 42,000 ตัน ซึ่งให้เห็นว่าประสิทธิภาพการส่งออกยางธรรมชาติของ จ.สุมาตราเหนือลดลงอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม ผู้เล่นในอุตสาหกรรมแปรรูปยางในสถานะผู้มีส่วนได้ส่วนเสียยังคงมุ่งมั่นที่จะรักษาปริมาณการส่งออก และหวังว่าผู้มีส่วนได้ส่วนเสียรายอื่นจะให้ความสำคัญกับสินค้าโภคภัณฑ์นี้ต่อไป

ที่มา: การตลาดธุรกิจ วันที่ 19 มิถุนายน 2567

เศรษฐกิจอินโดฯ ไตรมาสแรกยังแข็งแกร่งท่ามกลางการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก

ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ (BPS) ระบุว่า การเติบโตทางเศรษฐกิจของอินโดนีเซีย เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.11 ในไตรมาสแรกของปี 2567 ซึ่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.6 เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า โดยคาดว่าในไตรมาสถัดไป การเติบโตที่แข็งแกร่งจะอยู่ในช่วงร้อยละ 4.7 - 5.5 ได้รับแรงหนุนจากอุปสงค์ในประเทศที่แข็งแกร่ง โดยเฉพาะจากการเติบโตอย่างต่อเนื่องของการบริโภคและการลงทุนด้านการก่อสร้างที่สอดคล้องกับการก่อสร้างโครงการยุทธศาสตร์ชาติ (PSN) ที่อยู่ระหว่างดำเนินการในภาคการบริการ รัฐบาล กลาโหม และภาคบังคับประกันสังคมมีการเติบโตเพิ่มขึ้นร้อยละ 18.88 ปัจจัยสำคัญที่มีส่วนทำให้เติบโตนี้ได้แก่ ระดับการบริโภคที่สูงที่ได้แรงหนุนจากการปรับขึ้นค่าแรงขั้นต่ำและความช่วยเหลือทางสังคมจากรัฐบาล การลงทุนที่ได้รับการสนับสนุนจากโครงสร้างพื้นฐานและเสถียรภาพทางการเมือง เพิ่มมูลค่าการส่งออกสินค้าโภคภัณฑ์อินโดนีเซีย มูลค่าการนำเข้าที่สูงขึ้นมาจากสินค้าทุนและวัตถุดิบ และนโยบายภาครัฐที่มุ่งส่งเสริมเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง

อย่างไรก็ตาม ความท้าทายต่างๆ เช่น การบริโภคในครัวเรือนที่ลดลง อุปสงค์ทั่วโลกที่อ่อนแอ อัตราเงินเฟ้อที่สูง ปัญหาด้านทรัพยากรบุคคลและการขาดดุลงบประมาณ ยังคงมีอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาวะเศรษฐกิจตกต่ำในช่วงการแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 ในช่วงปลายปี 2562 ซึ่งรัฐบาลมุ่งเน้นไปที่การรักษาโยบายที่มั่นคง เช่น การให้ความช่วยเหลือทางสังคม ส่งเสริมการส่งออก การเร่งการกระจายสินค้ารายย่อย และการประสานงานที่แข็งแกร่งผ่านงบประมาณของรัฐ (APBN) กับทีมควบคุมเงินเฟ้อ นอกจากนี้ การกระตุ้นการใช้จ่ายของผู้บริโภค การรักษาอัตราเงินเฟ้อให้ต่ำกว่าร้อยละ 1 และการพัฒนาทักษะแรงงานผ่านการฝึกอบรม การสนับสนุนนโยบายของรัฐบาล การสร้างงานและการลงทุนในบริษัทที่ส่งเสริมการเติบโตถือเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้เกิดเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ แม้จะมีความพยายามกระตุ้นเศรษฐกิจ แต่การชะลอตัวของเศรษฐกิจก็เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ และรัฐบาลมีความจำเป็นต้องเข้าแทรกแซงอย่างต่อเนื่อง บทบาทของวิสาหกิจขนาดย่อม ขนาดเล็ก และขนาดกลาง (MSME) สหกรณ์ และชาวประมงมีความสำคัญ โดยเฉพาะความหลากหลายของผลิตภัณฑ์และการเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าส่งออก โดยได้รับการสนับสนุนจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและความคิดสร้างสรรค์ทางอุตสาหกรรมที่เพิ่มขึ้น

ที่มา: GOODNEWS วันที่ 23 มิถุนายน 2567

KKP พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันและมุ่งเน้นความยั่งยืนของปลาทูน่าอินโดนีเซีย

เมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2567 ในงานสัมมนา Indonesia Tuna Investment and Business Forum (ITIBF) 2024 ในหัวข้อ Empowering Blue Economy Through Sustainable Household Tuna Investment ณ เมืองสุราบายา จ.ชวาตะวันออก กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) โดยนาย Budi Sulistiyono อธิบดีกรมเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันผลิตภัณฑ์ทางทะเลและประมง (PDSPKP) เปิดเผยว่า KKP อยู่ระหว่างดำเนินกลยุทธ์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผลิตภัณฑ์ปลาทูน่าของอินโดฯ รวมถึงการสร้างความมั่นใจในการรับรองคุณภาพและความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ปลาทูน่าที่ผลิตและพัฒนาเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคการส่งเสริมผลิตภัณฑ์ปลาทูน่าของอินโดฯ ทั้งในและต่างประเทศ การศึกษาข้อกำหนดและภาษีที่กำหนดโดยประเทศผู้ซื้อและการส่งเสริมความสัมพันธ์ทวิภาคีระหว่างประเทศผ่านการเจรจา ซึ่งทั้งหมดนี้คือกลยุทธ์การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเพื่อให้แน่ใจว่าผลิตภัณฑ์ในประเทศมีคุณภาพสูงและหลีกเลี่ยงการถูกปฏิเสธในตลาดส่งออก

ปลาทูน่าเป็นหนึ่งในสินค้าส่งออกหลักที่สำคัญของอินโดฯ มูลค่าทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นทุกปี โดยในปี 2566 อินโดฯ ส่งออกปลาทูน่ามูลค่าสูงถึง 927.13 ล้านเหรียญสหรัฐ สะท้อนถึงอัตราการเติบโตเฉลี่ยต่อปีที่ร้อยละ 6.1 ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา โดยมีปลายทางส่งออกหลัก ได้แก่ สหรัฐอเมริกา อาเซียน ญี่ปุ่น ตะวันออกกลาง และสหภาพยุโรป สำหรับการส่งออกปลาทูน่าปลาโอดำและปลาทูน่าทองแถบของอินโดฯ ส่วนใหญ่อยู่ในรูปของเนื้อปลาไม่มีกระดูก คิดเป็นร้อยละ 39.4 รองลงมาคือปลาทูน่ากระป๋อง ร้อยละ 28.7 และปลาทูน่าที่ไม่ใช่กระป๋อง ร้อยละ 7.4 ปลาทูน่าอินโดฯ มีขีดความสามารถในการแข่งขันและมีศักยภาพในการพัฒนาตลาดอย่างมีนัยสำคัญและจำเป็นต้องเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง

นอกจากความพยายามเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันแล้ว การจัดหาปลาทูน่าอย่างยั่งยืนก็เป็นอีกเรื่องที่ต้องให้ความสำคัญ การเพาะเลี้ยงปลาทูน่า (จากปลาทูน่าครีบน้ำเงินแห่งทะเลแปซิฟิก ปลาทูน่าครีบน้ำเงินแห่งแอตแลนติก และปลาทูน่าครีบน้ำเงินแห่งทะเลใต้) จะกลายเป็นสิ่งจำเป็นในอนาคต ข้อมูลจาก FAO ระบุว่าในปี 2565 ผลผลิตจากการเพาะเลี้ยงปลาทูน่าในทะเลทั้งหมดอยู่ที่ 72,000 ตัน โดยมีแหล่งเพาะเลี้ยงปลาทูน่าชั้นนำของโลก ได้แก่ ญี่ปุ่น ร้อยละ 28.3 มอลตา ร้อยละ 21.9 สเปน ร้อยละ 18.2 ออสเตรเลีย ร้อยละ 11.5 เม็กซิโก ร้อยละ 8.7 และตุรกี ร้อยละ 5.4 การลงทุนด้านการประมงปลาทูน่าในช่วง ปี 2561-2565 มีมูลค่าเพียง 1.27 ล้านล้านรูเปียห์ และจำกัดเพียงการจับ การแปรรูป และการตลาดเท่านั้น โดยยังไม่มีการลงทุนเพื่อการเพาะเลี้ยงด้วยเหตุนี้ KKP จึงเชิญชวนคู่ค้าจากมิตรประเทศ ตลอดจนนักลงทุนเพื่อมาลงทุนในภาคกิจการทางทะเลและการประมงอินโดนีเซีย โดยเฉพาะสินค้าโภคภัณฑ์ปลาทูน่า

ที่มา: กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง วันที่ 26 มิถุนายน 2567

จับตาโอกาสการส่งออกผลิตภัณฑ์ SMEs น้ำมันปาล์มอินโดนีเซียในตลาดโลก

เมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2567 สำนักงานจัดการกองทุนปลูกปาล์มน้ำมัน (BPDPKS) ร่วมกับ Hai Sawit Indonesian สั้ออนไลน์ด้านน้ำมันปาล์ม จัดกิจกรรมการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion:FGD) ในหัวข้อ“ศักยภาพการส่งออกผลิตภัณฑ์ SMEs น้ำมันปาล์มของอินโดนีเซีย” โดยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises: SMEs) และสหกรณ์จากเขตเบอลิตุงตะวันออก จ.บังกาเบอลิตุง เข้าร่วม โดยนาย M. Gema Aliza Putra ผู้จัดการทั่วไป Hai Sawit Indonesia กล่าวว่า FGD จัดขึ้นเพื่อช่วยให้ผู้เข้าร่วมสามารถระบุและวิเคราะห์โอกาสการส่งออกสำหรับผลิตภัณฑ์ SMEs น้ำมันปาล์มของอินโดนีเซีย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในจังหวัดบังกาเบอลิตุง ทั้งตลาดภายในและต่างประเทศนอกจากนี้ ยังส่งเสริมความร่วมมือระหว่างรัฐบาล ภาคธุรกิจ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ เพื่อผลักดันการส่งออกผลิตภัณฑ์ SMEs น้ำมันปาล์มดังกล่าว กิจกรรม FGD จึงเป็นก้าวแรกในการแนะนำและพัฒนา SMEs ที่ใช้น้ำมันปาล์มให้กับผู้ประกอบการในเขตเบอลิตุงตะวันออก เพื่อที่จะคว้าโอกาสทางเศรษฐกิจใหม่ๆ ในการแปรรูปผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์ม

ผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์มที่คนทั่วไปรู้จักนั้น มีเพียงน้ำมันปรุงอาหาร น้ำมันปาล์มดิบ (CPO) และเมล็ดในปาล์ม (Palm Kernel) เท่านั้น แต่นาย Gema ชี้ให้เห็นว่ายังมีผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์มที่เป็นอนุพันธ์จากการแปรรูปน้ำมันปาล์มอื่นที่มีโอกาสในการพัฒนาและแสดงศักยภาพได้ หากเข้าถึงตลาดและมีการนำเสนออย่างทั่วถึง โดยผู้เข้าร่วมจะได้รับข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับศักยภาพที่ยังไม่ได้ใช้ประโยชน์ของอนุพันธ์น้ำมันปาล์มผ่าน FGD ซึ่งจะช่วยสนับสนุนการเติบโตทางเศรษฐกิจของภูมิภาคโดยการสำรวจตลาดใหม่ๆ และกิจกรรมส่งเสริมการส่งออก โดยย้ำความสำคัญของการสนับสนุนจากภาครัฐและการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน การตระหนักถึงศักยภาพการส่งออกผลิตภัณฑ์ SMEs น้ำมันปาล์มในอินโดนีเซียด้วยการส่งเสริมสภาพแวดล้อมในการทำงานร่วมกันและนวัตกรรม ทั้งนี้ FGD มีเป้าหมายที่จะขับเคลื่อน SMEs น้ำมันปาล์มของอินโดฯ ไปสู่เวทีระดับโลก สามารถใช้ประโยชน์จากผลิตภัณฑ์ที่เป็นเอกลักษณ์และมีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

ที่มา: borneonews วันที่ 26 มิถุนายน 2567

รัฐบาลแจกเครื่องสูบน้ำสู่ภัยแล้งยาวนาน เพิ่มผลผลิต ข้าวและลดการนำเข้า

เมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2567 ประธานาธิบดี Joko Widodo เดินทางเยือนเขตโกตาวาริฮินตะวันออก จ.กาลิมันกลาง เพื่อตรวจสอบโครงการติดตั้งเครื่องสูบน้ำในภูมิภาค ได้แสดงความกังวลเกี่ยวกับฤดูแล้งและคลื่นความร้อนที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่อาจส่งผลให้ผลผลิตทางการเกษตรลดลง ซึ่งปัญหานี้ไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะในอินโดนีเซียเท่านั้น แต่ได้ส่งผลกระทบต่อหลายประเทศทั่วโลก จากข้อมูล สำนักงานอุตุนิยมวิทยา ภูมิอากาศ และธรณีฟิสิกส์อินโดนีเซีย (BMKG) คาดการณ์ว่าฤดูแล้งและคลื่นความร้อนในอินโดนีเซียจะเกิดขึ้นตั้งแต่เดือนกรกฎาคมถึงตุลาคม ผลผลิตทางการเกษตรที่ลดลงจะส่งผลกระทบต่อข้าวซึ่งเป็นอาหารหลักสำหรับผู้คนหลายร้อยล้านคน อินโดนีเซียมักเผชิญกับภัยแล้งเป็นเวลานานในเกือบทุกฤดูแล้งและยิ่งเลวร้ายลงเมื่อได้รับอิทธิพลจากปรากฏการณ์เอลนีโญที่รุนแรงทำให้การผลิตข้าวหยุดชะงักในระบบเศรษฐกิจที่ใหญ่ที่สุดของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และต้องนำเข้าข้าวเพื่อรักษาปริมาณข้าวสำรองในสต็อกของประเทศ ทั้งนี้ สถานการณ์อาจเลวร้ายลงอีกเนื่องจากประเทศอื่นๆ ที่ประสบภัยแล้งและคลื่นความร้อนเป็นเวลานานอาจอาจจัดลำดับความสำคัญของการบริโภคภายในประเทศมากกว่าการส่งออก

ข้อมูลจากกระทรวงเกษตร อินโดนีเซียระบุว่า วิกฤตอาหารโลกอาจทำให้ประชากรร้อยละ 7-16 ต้องประสบกับความหิวโหย ด้วยจำนวนประชากรของประเทศที่คาดว่าจะสูงถึง 281.6 ล้านคนในปี 2567 จะส่งผลให้ประชากรประมาณ 19.7 - 45 ล้านคน อาจประสบภาวะหิวโหยดังนั้น อินโดนีเซียจำเป็นต้องเพิ่มการผลิตอาหารเพื่อแก้ไขปัญหาความยากลำบากในการนำเข้าข้าว รัฐบาลอินโดนีเซียกำลังเตรียมการล่วงหน้าในรูปแบบโครงการติดตั้งเครื่องสูบน้ำจำนวนมาก โดยได้กระจายเครื่องสูบน้ำจำนวน 20,000 เครื่องไปยังทุกภูมิภาคในอินโดนีเซียเพื่อให้แน่ใจว่าจะมีน้ำเพียงพอในพื้นที่นาข้าว ซึ่งจะแห้งแล้งเนื่องจากคลื่นความร้อนทั่วโลก และเตรียมจัดหาเพิ่มเติมอีก 70,000 เครื่อง โครงการนี้คาดว่าจะสามารถเพิ่มดัชนีการเพาะปลูกข้าวได้จากปีละ 1 ครั้ง เป็น 2 - 3 ครั้ง

อีกด้านหนึ่ง นาย Bayu Krisnamurthi ประธานกรรมการ BULOG เปิดเผยว่าจนถึงสิ้นปีจะมีการจัดสรรงบประมาณนำเข้าข้าวจำนวน 3.6 ล้านตัน ถึงขณะนี้มีการนำเข้าจำนวน 2 ล้านตัน เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในอินโดนีเซีย ทั้งนี้ ข้าวที่จัดหาโดย BULOG ไม่ใช่ข้าวนำเข้าทั้งหมด แต่เป็นข้าวที่ได้จากการดูดซับจากเกษตรกรในท้องถิ่น และจากโครงการนิคมอาหารเชิงยุทธศาสตร์แห่งชาติ (National strategic food estate program) ใน จ.กาลิมันตันกลางด้วย ซึ่งจนถึงขณะนี้สามารถดูดซับได้เพียงร้อยละ 40 เท่านั้น

ที่มา: หนังสือพิมพ์ KOMPAS วันที่ 26 มิถุนายน 2567